

BUNUL ECONOM

ABONAMENTE:

Pe an 4 coroane (2 fl.); jumătate an 2 cor. (1 fl.)
Pentru România 15 franci.

ORGANUL

„Reuniunii economice în Orăștie“

Apare în fiecare Sâmbătă

INSERTIUNI:

se scotesc după tarifa, cu prețuri moderate.

Abonamentele și inserțiunile se plătesc înainte.

Dela Reuniune.

Pentru membri din depărtare.

Mai mulți membri din depărtare (Abrud, Bucium, de prin Zarand, Vingard, de pe la Hațeg, Batiz, Dobra și din alte părți), ne-au fost trimis taxa de membri la Reuniune cu rugarea să le expedăm și lor anumiți numeri de altoi.

Hotărîrea noastră era să o și facem aceasta, anume rugând pe cei dela Geoagiu ca ei să trimită de-adreptul de-acolo la membrii noștri din depărtări, altoi câte vom spune și pe adresele ce vom spune. Cererea asta însă nu ne-a fost împlinită, pentru că ni-s'a zis că ei nu pot trimite altoile decât pe adresele primite dela ministru și cum noi acolo am cerut numai pe adresa Reuniunii, ei numai la această adresă pot da toate altoile.

Ar fi rămas ca noi înșine să facem pachetele și să le expedăm. Dar noi aici n'am avut nici timpul nici mijloacele de lipsă, căci pentru o bună pachetare a altoilor ca să nu-și peardă puterea de a se prinde și să nu se rupă, trebuiesc pachetate cu grije, în trestie, pae, mușchiu verde (pentru rădăcini), nuelușe, etc.

A rămas deci ca de astă dată să împărțim altoile numai între membrii noștri din loc și din cele 16 comune învecinate, cari au venit înșiși și le-au luat îndată.

Membrilor din depărtări însă le punem în vedere un lucru: *Deja pentru toamnă noi vom face pașii de lipsă să căpătăm un nou rând de altoi, și pe atunci vom regula lucrul și cu pachetarea la Geoagiu, și vom putea să trimitem atunci și membrilor noștri din depărtări, partea lor de altoi.*

Prin Maiu-Iunie anul curent vom înainta rugarea nouă, și vom cere al-

toi tot în preț așa scăzut, și atâta de multe, după câți membri se vor fi înștiințat că doresc să aibă. Și atunci vom trimite cu trenul și celor îndepărtați.

Prelegere economică în Beriiu.

Duminecă în 11 24 Martie trimișii Reuniunii noastre economice au ținut o nouă prelegere economică în comuna Beriiu. Erau de față din partea comitetului Reuniunii membrii N. Andrei, Daniil David, cassarul V. Orbonaș și secretarul I. Moța.

Preotul local I. Trifon vestise poporul în biserică și acum, la orele 2 d. a. la signalul dat, poporul s'a adunat pentru prelegere în biserică. Erau de față peste 100 de bărbați economi, dl notar Dumitru, învățătorul, etc.

Dl Daniil David a deschis adunarea prin o vorbire potrivită, arătând poporului dorința desinteresată ce cărturarii noștri o poartă de soartea poporului, dorul ce-l au de a-l sprigini să se ridice și el tot mai mult în ale sale, și cum în scopul acesta acei cărturari și învățați înființează fel și fel de așezăminte spre binele tuturor, și un atare așezământ e și Reuniunea Economică din Orăștie de curând înființată, care își trimite oamenii prin comune ca să îndemne poporul nostru la porniri nouă în economia sa. Dă apoi cuvânt prelegătorului insinuat.

Dl Ioan Moța își desvoaltă apoi, timp de 1 oră, prelegerea sa, stăruind întâi a face bine cunoscută și bine înțeleasă Reuniunea Economică și în această comună, unde se pare că prea puțin se știe de ea, căci când cu împărțirea altoilor în săptămâna premergătoare, la Beriiu n'am avut cui da altoi. Arată câștigul ce-l au membrii Reuniunii indoit și întreit dela Reuniune, pentru mica taxă ce plătesc, și dorește ca la toamna, când nădăjduiește că se vor împărți de nou altoi, să

poată trimite și aici cât de multe, căci pomăritul e un ram economic din cele mai bănoase și mai rentabile azi.

Stăruie apoi asupra foloaselor *mașinilor agricole* în economie, mașini care în această comună în care mulți economi stau destul de bine, ar putea fi introduse cu atât mai nșor, că se află oameni cu prindere cari se se pună 5—6 laolaltă ori să formeze o tovărășie și să-și procure mașini. Azi nu e în comună nici o mașină de sămănat, nici o grapă de lanț, nici un ghilău de fânațe. Arată de ce folos sunt aceste mașini și stăruie pentru introducerea lor, pentru grăparea fânațelor și oblierea lor cu ghilăul.

Mai mulți economi s'au declarat îndată gata a se face membri ai Reuniunii Economice, a cărei folos încep a-l înțelege tot mai mult în toate părțile.

Dl preot Trifon a mulțumit apoi trimișilor Reuniunii pentru eșirea în comună și dorește ca semințele bune de învățatură și îndemnurile prea folosite ce s'au dat, să prindă în inima poporului, ca conducătorii Reuniunii Economice să aibă cât mai curând bucuria a vedea că alergarea lor prin comune și propoveduirea lor, nu e glasul celui-ce strigă în pustie, ci glasul învățătorilor ascultați și urmați de poporul lor.

Români înspre America.

Până acum abia de ici-colea pleca și câte un Român la America. Lucrurile însă au început a lua o față, care ne umple de griji și de nespuse întristare. În 18 a lunei Martie a. c. au plecat spre America 5 Nucețeni (Nucetul e comună curat românească nu de parte de Sibiiu). Impreună cu Nucețenii au mai plecat 26 locuitori din comunele vecine. Alți 39 Nucețeni își așteaptă pasapoartele dela ministru și

înștiințare dela consătenii lor, plecați înainte, ca pe urma lor și ei să plece. Un număr mai mare are de gând să urmeze la convoiul al doilea. Cei hotărâți să iee lumea în cap sunt toți bărbați în floarea vieții, parte juni, parte căsătoriți. Ei lasă soții și copiii, părinți, frați și surori, casă și masă, vatra părintească, dulcele loc unde s'au născut și au petrecut cei mai frumoși ani din viață, pentru un viitor cu totul nesigur peste țeri și mări. Ei își vând vitele din jug, pun locuri zalog și iau bani pe datorie pentru a-și putea agonisi cheltuelile de drum, cam 400 cor. de persoană.

În fața acestei triste priveliști, trebuie să ne punem întrebarea: cum, și de unde se trage acest rău? De unde dintr'odată această boală lipicioasă?

Nu mai e lucru de glumă, în multe comune de ale noastre sunt stări aproape de nesuferit: de-o parte date multe și mari, de altă parte necruțare din partea singuratecilor, rea chiverniseală din partea cărmuitorilor comunei, înglodarea în datorii, lux și dedare la câte obiceiuri rele, ear' pe lângă aceste ademenirea cu binele, ce i-ar aștepta pe oameni în America, unde după-cum li-se toacă la urechea celor lesne crezători, ar fi loc pentru întreagă Ungaria. Acestea sunt tot atâtea rele, cari ar trebui prevenite până când nu e prea târziu.

Ce va fi de acei oameni, cari

FOIȚĂ

Janko muzicantul.

De Henryk Sienkiewicz.

Venise pe lume slab și ofilit.

Cumetrele din sat, aplecate peste patul de scânduri, clătinară din cap cu întristare. N'o să trăiască nici muma, nici copilul.

Nevasta lui Simeon potcovarul, cea mai pricepută dintre toate, încercă să consoleze pe bolnavă:

— Stăi, îi zise ea, să aprind o luminare; trebuie să te pregătești pentru lumea ailaltă și să trimit după un popă să te spovedească și să te împărtășească.

— Da, zise o vecină, dar' copilul trebuie botezat cât mai de grabă; n'avem timp de perdut cu așteptarea popii, dacă vrem să moară creștinește.

pleacă cu mulțimea, după-ce sunt îndatorați până în grumazi, și se îndatoresc și mai mult prin bani de drum? Ce va fi de ei dacă, cheltuindu-și acei bani, și ajungând acolo nu vor putea câștiga nici cu ce se se întoarce ear' acasă? Ce va fi de soțiile și copiii lor, rămași fără ajutor, și porniți pe calea deservitei sărăcii? Și unde vom ajunge noi, ca popor, dacă boala aceasta va începe a prinde, precum ne temem, și în alte părți? Fără îndoială, rău de tot vom ajunge!

De aceea trebuie să căutăm chip și fel a îndulci viața țăranului, deschizându-i noue izvoare de câștig și obișnuindu-l a duce o economie mai înțeleaptă, a cruța și a se lumina, ca în modul acesta să nu-i umble nici prin gând a se hotări la pași atât de nesocotiți, cari de obicei se fac numai când cineva ajunge la marginea prăpastiei.

La 1890 comuna Nucet avea 161 case cu 717 locuitori, din cari numai 5 de altă naționalitate, ceilalți toți Români. Hotarul comunei era atunci de 2692 jugere catastrale, astfel că de fiecare casă, una cu alta, s'ar fi venit câte 17 jug. Prin urmare pământ este destul și vite de jug se află aproape în fiecare familie. Ce le lipsește deci Nucetienilor și ce locuitorilor din comunele vecine?

Trebuie că sunt boale ascunse, și nu boale ușoare! Aceste ar trebui stu-

Aprinseră o luminare și stropiră cu apă trupșorul prăpădit al copilului zicând: »Te botezăm în numele tatălui, al fiului și al sfântului duh și-ți punem numele de Jan. Și acum, sufletul tău creștinesc întorcându-se de unde a venit, amin!»

Dar' sufletul astfel creștinat nu vră să părăsească trupșorul plâpând, pe care dimpotrivă părea că-l însuflețea cu o voință de a trăi. Trupșorul se mișcă, piciorușele se întinseră și copilul începă să țipe cu o voce atât de prăpădită și de tristă, încât femeile ziseră: »par'că ar fi o pisicuță.»

Veni și popa, își făcù datoria și plecă.

Bolnava se însdrăveni curând, peste o săptămână se apucă de muncă. Copilul, cu toată lăncezeala, trăi. În primăvara anului al patrulea boala îl doborî, totuși scăpă iarăși și ajunse tîriș-

diate și aici și în alte părți. Să nu le tănuim, și „cu înțelepciune să luăm aminte!”

Un îndurerat.

AGRICULTURA

Faceți încercări cu cât mai multe plante de nutreț!

Am arătat de repețite-ori, că e neapărat trebuincios să se schimbe modul de purtare a plugăriei noastre.

Nu știm însă încât sfaturile noastre binevoitoare sunt urmate. Una o știm: că lucrurile bune sunt mai nevoe îmbrăționate decât cele rele. Și tocmai de aceea nu ne-am așteptat și nu ne așteptăm, ca toate să le dăm dintr'odată cu fundu în sus. Nici nu se poate, dar' nici n'ar fi bine.

Un lucru însă îl poate face oricare plugar, fără nici o greutate, aproape fără cheltueli și fără temere de vre-o pagubă.

Ce anume?

Încercări cu cultivarea a cât mai multe plante de nutreț.

Să ne lămurim.

Sunt comune în al căror hotar s. p., se cultivă mulți cartofi (crumpene); dar sunt și de acelea, unde nu se cultivă mai nici de leac. Și earăși, cele mai multe comune cultivă mai numai un soi de crumpene, fără a mai cerca și cu alte soiuri mult mai bune, mai spornice și mai de preț. Cartoful este o plantă nespuse de pre-

grăpiș la zece ani. Era slab, prăpădit, cu obraji veștejiți; un pământ de pâr incolor ca un mănunchiu de cânepă cădea peste ochii lui limpezi, care păreau că privesc dincolo de această lume.

Iarna se ascundea după sobă și acolo plângea încetișor de frig și de foame, căci adesea mamă-sa n'avea nici un gătej de băgat în sobă, nici o firmătură de pâine; vara rătăcea îmbrăcat într'un fel de cămașă, încins la brâu cu o cârpă. O pălărie ruptă de pae acoperea capul lui mititel și straniu; când, ascuns în tufșuri, și-l scotea la iveală, ai fi zis că e o pasăre care pândește îngrijată.

Mamă-sa, femeie sërmană, care trăia de azi până mâne, îl iubea în felul ei; dar' asta n'o împedica de a-l bate uneori, zicându-i: »cap de pasăre.»

Dela o vreme, micul Janco păzea vitele la pășune și când nu era acasă

țioasă pentru hrana omului, a vitelor, a porcilor și galițelor. Isbutește și în locuri sêrace, deadreptul în țelină, la șes, pe dealuri și la munte și sê păstrează cu înlesnire peste iarnă. Prin urmare e vrednic de luarea aminte a tuturor, și trebuie a se face încercări pretutindenea și cu alte soiuri. Firește că 5—10 catofi sunt de-ajuns pentru încercare, spie a se vedea: cum isbutesc și încât întrec soiurile împământente. Ear' cine n'a cultivat cartofi, ce lucru mare, sê încerce cu câte-va cuburi într'un colț al grădinei sau printre cucuruz?

Precum e de dorit sê se facă încercările pomenite cu cartofi, tot așa trebuie sê se facă încercări cu napi, morcovi, păstârnachi, lucernă, trifoiu, mazărice, exparsetă, ș. a.

Încercările acestea s'ar putea face tot în grădină sau în cutare cap al unui loc. Îndeosebi napii, morcovii și păstârnachii s'ar putea sămăna printre cucuruz, tocmai cum se sămăna fasolea, bostanii, crastaveții, crumpenele, cânepa, floarea soarelui, ș. a. De-odată cu cucuruzul s'ar săpa și culege. Și cu chipul acesta este o jucărie a face încercări. Sămënța abia costă câți-va cruceri, lucrul printre celelalte, cine-l mai socotește? Ear' folosul nu sê poate calcula, căci cu câți-va cruceri și cu puțin lucru, plugarul are sê vadă apriat: cum isbutesc în locurile sale napii, păstârnachii, morcovii, ș. a. Cu chipul

nimic de mâncare, pleca în pădure după bureți.

Numai Dumnezeu știe cum nu l'au mâncat lupii.

Era o făptură atât de slabă și de plăpândă, cu o față prăpădită, încât oamenii erau încredințați că nici odată n'o sê crească mai mare, ear' mamă-sa n'avea ce nădăjdui dela dânsul, fiind cu desevârșire neputincios de vre-o muncă. Te mirai cum o asemenea făptură putea sê trăească.

Numai un lucru îl însuflețea, muzica. În toate auzea muzică și numai la muzică se gândea.

Se ducea la câmp cu vitele, ori în pădure după bolbotine, dar' se întorcea cu mâinile goale, zicând extaziat: »Mămico, era o aia în pădure care cânta...«; iar' mamă-sa supărată răspundea: »Stai, că ți dau eu cântece!« Și în adevăr câteva lovituri de mătură îl

acesta s'ar putea hotări mult mai ușor sê cultive plante de aceste și în măsură mai mare. Inoirea s'ar face cu încetul, treptat și fără pagube, căci nu s'ar urma pe dibuite, ci numai după încercări bine chibzuite.

Încercările cu lucerna, trifoiul, exparseta, ș. a. sunt ceva mai anevoioase. În grădini însă se pot face cu înlesnire și încercări cu aceste plante. Cinci, zece pași în lung și tot atâția în lat ar fi de ajuns pentru a arunca, cum am arătat de repetite ori, câte un pumn din sămënța acestor plante prețioase, și a afla: care și cum isbutește, pentru-ca mai târziu sê nu mai fie nici vorbă de temere, că cutare nu se face, că nu se plătește, că nu-i de-ați mai sparge capul.

Încercări s'ar putea face și în agri (arături) și livezi. Dar' cea dintâiu cerință ar fi, ca pe locurile de încercare animalele sê nu pască, nu mai cu seamă oile, și cu deosebire în anul întâiu.

În sfârșit, chip și fel află ori-cine, dacă voiește cu tot înadinsul.

Și noi am dori ca frații plugari sê nu întârzie a face încercări de acestea. Ele ar fi cel dintâiu pas sigur către îmbunătățirea plugăriei, și a îndrumării spre o viață mai îndestulată și mai fericită.

ROMUL SIMU

făceau sê țipe, apoi plângea în tăcere urmărit de gândul: »Cine o fi făcând sgomotul ăla trumos în pădure? Ramurile pomilor? brazii?« Da, toată pădurea cânta și o repeta ecoul și îi era dragă!

Pe câmp, florile se aplecau pentru dânsul; vrăbiile săreau, ciripeau în ramurile cireșului — și cânta și cireșul. Seara auzea cum se înălțau înspre dânsul toate sgomotele satului și era încredințat că numai pentru dânsul cânta satul întreg.

Primăvara fugea de acasă și se ducea sê fluere pe malul gârlei. Noaptea când orăcăiau broaștele și când bufnița își arunca notele triste, nu putea sê doarmă. Dimineața cântecul cocoșului, ciripitul deșteptării păsărilor îl fermecau.

Intr'o zi îl prinseseră cu pèrul ciufulit, ascultând sgomotul vijeliei.

STUPĂRIT

Hrănirea stupilor primăvara.

(Urmare și fine)

Cine n'ar avea nici miere scursă, nici în faguri, își poate găti hrană pentru albine în modul următor: 5 părți zahăr galbin se ferb cu 3 părți apă curată, înlăturându-se spuma ce se ridică la suprafață. La un chilogram de zahăr galbin se cer cam 6 decilitre de apă sau o fele veche. Prin ferbere materia aceasta se îngroașe întocmai ca mierea și întocmai ca și aceea se dă albinelor.

În coșnițele mobile mierea scursă se dă și în partea deasupra, în sticle făcute anume, și nu numai în partea din jos, sub faguri. Hrănirea pe deasupra e și mai firească, pe cât ține frigul, căci atunci albinele trag tot în sus, unde e mai cald, și uneori multe din ele, scoborîndu-se la hrana dată din jos, amorteșc și nu se mai pot ridica la soațele lor.

Deocamdată însă am fi foarte mulțumiți, dacă hrănirea s'ar face și numai în modul arătat, dar' la timp, și de câteori cere trebuința.

Nu mai puțin trebuincioasă este albinelor apa. Lipsa acesteia le scoate adesea primăvara pe timp neprimios, pierind cu miile din un singur stup.

De aceea facem un foarte prețios serviciu albinelor, punându-le la îndemână apă. În coșnițele mobile unii dau

Nu-i mai zicea lumea decât »Janko muzicantul«.

La biserică nu mai putea sê-l ducă mă-sa, că, decum răsuna orga și începeau glasurile corului, ochii copilului se umpleau de lacrimi și părea că e dus pe altă lume.

Înțelegea cu deliciu toată muzica asta mare a naturii și numai Dumnezeu știe cât era de mișcată și de fermecată inima lui.

Caraula care se plimba noaptea numărând stelele de pe cer și vorbind cu câinii ca sê-și sperie somnul, zărise în mai multe rânduri pe micul Janko pitulat în umbră, alături de singura cârciumă din sat unde petrecea lumea. Nu vrea sê intre Janko muzicantul, dar' aculta cu urechea lipită de zidul cârciumei. Vioara însoțea vocile care cânta: »sê bem voioși și sê cântăm, sê bem și sê cântăm.« Janko, fericit, asculta.

apa pe desupra, din sticle făcute anume. Alții cufundă un fagur într'un vas cu apă și-l pun la îndemâna albinelor în coșniță. Alții pun o sponghie muiată în apă. Apa din aceste se schimbă cât mai des, pentru-că, clocindu-se, nu le face bine.

De mare folos pentru albine este să aibă la îndemână, neîntrerupt pe timpul când zboară, un vas cu apă proaspătă și pe deasupra muschiu ca ele să nu se înecă.

MESERII

Sunt îndestul de sprijiniți meseriașii noștri?

Meseriașii noștri, aproape toți de-a rândul, se plâng că nu sunt îndestul de sprijiniți din partea poporului românesc. Noi cărturarii, de altă parte, ne plângem că avem puțini meseriași și mereu strigăm prin gazete și prin adunări, că trebuie să ne formăm din zi în zi tot mai mulți meseriași pentru felurii rami de meserii.

La părere, lucru nu se prea potrivește. Dacă puținii meseriași, cari îi avem se plâng, că o duc numai cu greu, ce are să fie, când numărul lor se va îndoi, întreii și înzeci? Ar urma, ca să peară de foame, și astfel n'ar trebui să mai stăruim cu atâta zor pentru sporirea meseriașilor. Totuși nu e așa.

Credem, că nu greșim dacă susținem, că poporul românesc din patrie

O! ce n'ar fi dat el, să aibă o vioară d'alea care cântă: »să bem voioși și să cântăm!« A! dacă cel puțin l-ar lăsa să atingă odată un așa instrument! Cum o fi făcută vioara? Dar' nu putea decât să auză și asculta mereu până când vocea grozavă a caraulei, care pătrundea în umbră, îi striga cu putere: »Nu vrei să pleci acasă, drace!«

Atunci fugea acasă, urmărit de glasul vioarei: »să bem voioși și să cântăm...«

Ce sârbătoare era pentru el, când putea să asculte vioara în zile de nunți ori de praznice! Pe urmă se ascundea după sobă, unde sta ca pisica, cu ochii mari și sticloși.

În sfârșit, isbutise să-și facă cu mâna lui un fel de vioară potrivită. Coardele, făcute din păr de cal, scoteau niște sunete ciudate, joase, foarte joase, care nu semănau nici decum cu cele auzite în cârciumă; totuși cânta cu ea de dimi-

ar putea susține un număr înzecit mai mare de meseriași români; presupunând că ni-am îndestula trebuințele numai dela ai noștri, și că meseriașii noștri de asemenea și-ar trage marfa și toate lucrurile trebuincioase numai dela plugarii, meseriașii și neguțătorii români, astfel mergând mână în mână și ajutându-ne împrumutat.

Puțină socoteală e de lipsă. Numărul Românilor din Ardeal și Ungaria este de aproape 3 milioane. Dacă am socoti în sumă rotundă, că am avea sate tot de câte o miie de locuitori, cele 3 milioane de Români ar da 3000 de sate cu câte 1000 de locuitori. În fie care din aceste sate ar putea trăi câte un cismar, cojocar, rotar, ferar, bărdas, mésar și alte soiuri de meseriași români, adică am putea susține 3000 cismari și păpucari, 3000 cojocari, 3000 rotari, 3000 ferari, 3000 bărdași, 3000 mësari și așa mai departe. Dar' de unde să avem noi câte 3000 din numiții meseriași? Nici vorbă!

În lipsa miilor de meseriași, cumpărăm marfă dela meseriașii altor neamuri și, să o spunem drept, adesea încungiușăm pe meseriașii noștri.

Când n'avem meseriași de ai noștri, e lucru firesc, să alergăm la meseriași străini. Dar' pentru ce încungiușăm pe ai noștri, dacă îi avem?

Pricinile sunt multe, și unele destul de temeinice.

neața până seara. Câte palme, câți pumni n'a căpătat de pe urma acestei nenorocite viori!

Îl vedeai cu ochii cum slăbea; pământul lui de păr se rărea și se încurca pe zi ce mergea. Ochii i-se deschideau mai mari și se umpleau de lacrimi, răsufarea i-se stingea încet cu vieața.

Nu mai semăna cu nici un copil. Era însuși o vioară, simțitor la ori-ce sgomot, la ori-ce atingere.

Cum nu mânca mai nimic, singurul lucru care-l făcea să mai trăiască era dorința arzătoare, cumplită, de a avea și el o vioară.

Dorința aceasta îi mai dădea viață și tot dela această dorință i-s'a tras și pierzarea.

(Va urma).

Nu se poate tăgădui, că mulți meseriași de ai noștri nu s'au desevârșit în meseria lor, ci au rămas aproape numai cărpaci. Și pe lângă cea mai mare bunăvoință, nu poți sprijini pe un meșter-strică, fie el chiar de neamul tău, când e vorba să-ți faci lucruri bune și trainice, cari el nu ți-le-ar putea face. Răul e rău, și nu-l primești nici dela fratele tău. Rău cu bani nime nu umblă să-și cumpere. Așa e și atunci când cutare meseriaș nu se ține de cuvânt și te tot amână de pe o zi pe alta. Astfel de meseriași își perde încrederea mușterilor și dejaba se plânge, că nu e sprijinit. Dar' câți meseriași români, din lipsa de o creștere mai bună, nu știu să atragă publicul? „Toată paserea pe limba ei pierde“. Așa și aici. Adesea mulți meseriași de ai noștri n'au acel „vino încoace“, care adună ca prin farmec pe cumpărători. Fie că-și aud vorbe, fie-că în altfel sunt rău tractați, cumpărătorii români se îndepărtează de sângele lor.

Une-ori mai vine la mijloc și creditul. Străinul adesea are puțința de a da și pe așteptare; pe când meseriașul român, nu. Această împregiurare încă îl face pe străin să fie mai căutat decât meseriașul român.

Mai este răspândită și credința, că Românul n'ar putea săvârși tot așa de bine lucrurile ca un străin. Această credință a fost încâtva întemeiată.

Până acum de obicei numai oamenii săraci și-au dat copiii la meserii. Mulți din tinerii noștri, cari îmbrățișează meseriile, nu știu nici barem să scrie, cetească și socotească bine. Apoi cei mai mulți încep a lucra de sine prea îngrabă, fără să se deprindă îndestul la deosebiți meseriași, chiar și în alte țări. Cu chipul acesta nu e apoi mirare, că ei nu se pot ridica la aceeași îndemânare și dibăcie ca meseriașii străini, cari învață carte îndoit și întreit mai multă, umblă și lucră timp îndelungat la alții pentru a se desevârși în meseria lor; și, când se înceapă a lucra de sine, au pe ce să pună mâna, pentru-că o bună parte a acestora se trage din părinți cu stare, meseriași de baștină, din moși-strămoși.

Acest soi de meseriași străini firește, este care atrage mai mult cumpărători români, ear' meseriașii noștri trebuie să se uite cu jale cum li-se ia bucătura dela gură.

Meseriaşii nostri aveau buni au să sufere şi ei adesea din cauza celor slabi. Totuşi starea lor din an în an se îmbunătăţeşte. „Calul bun se cumpără din grajd“ şi marfa bună se caută; ear' manierele sau iscusinţa în purtarea cu oamenii de asemenea are urmări bune pentru meseriaşii nostri fruntaşi.

Pe la sate o duc mai uşor şi meseriaşii cu pregătiri şi mijloace mai slabe; aşa însă nu va merge mult. De aceea e de datorinţa noastră a tuturor să ne formăm meseriaşi cu pregătiri cât mai bune. Aceştia de sigur au să lupte mai uşor cu greutăţile şi să cucerească terenul (locul) cuprins de meseriaşi streini.

Numai pe calea aceasta se va putea înălţa în mod simţit clasa meseriaşilor nostri. Altcum nu.

Repetăm: dejaba vom tot striga, să ne ajutăm meseriaşii nostri. Cu lucrurile de cumpărat e ciudat. Ori cui îi trebuie marfă bună, frumoasă şi trainică şi totuşi cu preţ potrivit. Meseriaşul care prin destoinicia şi însuşirile lui, nu e în stare a trage deget cu alţii, trebuie să sufere.

Dar' unde avem meseriaşi de ai nostri, cari corespund întru toate ca şi meseriaşii de alt neam, ar fi păcat de moarte să nu-i sprijinim. În casurile aceste avem sfântă datorinţă de a-i sprijini, dându-le întâietatea faţă de alţii.

Lumea românească are datorinţe mari de împlinit faţă de meseriaşii sei destoinici. Din zi în zi, credem, ea îşi va cunoaşte tot mai bine aceste datorinţe şi va lucra pentru înălţarea clasei, fără care nici când nu vom putea merge pe picioarele noastre.

Manole.

Dela gimnasiul din Brad.

Normativ pentru „Masa studenţilor“

dela gimnasiul public român gr.-or. din Brad.
(Aprobat de P. V. Consistor).

I.

„Masa studenţilor“ se înfiinţează din fondul convictului dela gimnasiul public român gr.-or. din Brad de 3067 cor. 88 fil. şi suma de 2361 cor. 62 fil., încursă spre acest scop dela publicul român în urma iniţiativei şi conlucrării tinerimii studioase române din

Zarand, cari contopite represintă capitalul fundamental de: coroane 5429-50.

II.

„Masa studenţilor“ îngrijeşte, ca elevii dela gimnasiul public român gr.-or. din Brad, cari sunt miseri, dar' cu conduită bună şi diligenţi, să primească prânz gratuit în fiecare zi în decursul anului şcolar.

III.

Capitalul fundamental e neatacabil şi se sporeşte prin contribuiri, ce încurg dela binefăcătorii acestei instituţiuni umanitare sau odată pentru totdeauna sau an de an, precum şi din oferte marimonioase, din venitele, ce rezultă dela producţiuni, serate literare-musicale, petreceri şi colecte întreprinse spre acest scop.

IV.

Binefăcătorii sunt:

- a) fondatorii, cari contribuie cel puţin 50 cor.;
- b) pe viaţă, cari contribuie cel puţin 20 cor.;
- c) ordinari, cari contribuie cel puţin 1 cor. pe an, şi
- d) ajutători, cari contribuie ori-ce sume, fie şi mai puţin de 1 coroană.

Binefăcătorii aceştia nu au nici o înrîurire asupra acestei instituţiuni în nici o privinţă.

V.

Din venitele capitalului fundamental şi înratele anuale 20% se capitalizează, ear' 80% se foloseşte spre scopul mesei studenţilor.

VI.

„Masa studenţilor“ o administrează corpul didactic dela gimnasiul public român gr.-or. din Brad sub supravegherea organelor instituite în Statutul gimnasial, având a observa strict dispoziţiunile acestui Statut şi Normativele, cari regulează administrarea averilor corporaţiunilor bisericesti, şcolare şi fundamentale din Archidieceasa ortodoxă română a Transilvaniei.

VII.

Pentru administrarea averii instituţiunii „masa studenţilor“ corpul didactic alege din sinul său, câte pe un an, o comisiune administrativă constătătoare din 3 (trei) membri şi directorul gimnasial.

VIII.

Comisiunea administrativă va prezenta la finea fiecărui an şcolar raport special, detaliat, despre activitatea sa în decursul anului expirat, precum şi raţiociniu despre administrarea şi starea averii la finea fiecărui an şcolar.

Conferinţa corpului didactic censurează acest raport, ear' direcţiunea gimnasială îl va publica în programa gimnasiunii, pe care o va trimite fiecărui binefăcător atât fundator cât şi pe viaţă, în câte un exemplar.

IX.

Ajutoarele pe anul şcolar de gestiune le va distribui conferinţa corpului didactic până la 15 Septembrie, având în vedere starea materială a respectivilor elevi, conduita lor în decursul anului şcolar precedent şi atestatul cu nota generală »bun«.

X.

„Masa studenţilor“ se pune în activitate îndată ce capitalul fundamental va ajunge suma de 10.000 cor.

XI.

Până când »masa studenţilor“ îşi va acuirea locuinţa sa proprie, comisia administrativă va îngriji, ca elevii să primească acest beneficiu în familii bune designate de corpul didactic.

Supravegherea în ce priveşte disciplina, şi vîptul, o îndeplinesc membrii corpului didactic pe rând.

XII.

Când la gimnasiul public român gr.-or. din Brad se va înfiinţa un convict, »masa studenţilor“ se va contopi în acela.

XIII.

Aceste dispoziţiuni se întregesc după necesitate, din timp în timp, prin conclusele corpului didactic aprobate de autoritatea superioară bisericască-şcolară.

XIV.

Acest normativ intră în vigoare îndată ce Veneratul Consistoriu archidiececesan îl va aproba.

Brad, din conferinţa corpului didactic, ținută la 22 Ianuarie (4 Februarie) 1901.

Preşedinte:

Georgiu Părdău.

Notar:

Dr. I. Radu.

Membri nou înscrişi. La »masa studenţilor“ dela gimnasiul rom. gr.-or. s'au mai înscrişi:

a) Membri fondatori: I. P. S. S. Ioan Meșian arch. și metrop. cu 100 cor. și Ioan Cutean prin erezii sei cu 50 cor.

b) pe vieață: Alexandru Draia înv. pens. (Crișcior) cu 20 cor; Alexandru Pop preot Căpâlna (Bihor) cu 20 cor; „Sebeșana“ inst. de cred. și econ. cu 25 cor; „Murășanul“ inst. de cred. și econ. M.-Rapna cu 20 cor; „Speranța“ reuniune de impr. și păstrare (Borgo-Prund) cu 20 cor; Dr. Il. Cristea secret. consist. și-a solvit restul de 10 cor.

c) ajutători: Sim. Stoica med. Bran cu 5 cor.; Ioan Sêrb, protopop. gr.-cat. Șomcuta-mare 4 cor; Elie Pop, înv. pens. Șomcuta-mare 2 cor.; Emil Butean, teol. abs. 1 cor.; Alex. Buda, Șomcuta-mare 1 cor.; Gregoriu Blaga, teol. abs. Șomcuta-mare 1 cor.;

Li s'exprimă cea mai călduroasă mulțumită.

Brad, 13/26 Martie 1901.

Comisiunea administrativă.

George Pârâu, dir. gimnas,

V. Boneu. Dr. P. Oprișă. Dr. I. Radu.

ȘTIRI DE TOT FELUL

Vreme îndărătnică. Din toate părțile se crie, că timpul e nu se poate mai îndărătnic. După căldurile ce avurăm săptămânile trecute, s'au lăsat iarăși zile reci ca iarna, dar' nici astea nu unele ca altele și nu peste tot locul la fel.

Dela Brașov se scrie că acolo Mercuri s'au trezit cu zăpadă nouă. Aci la Orăștie încă a căzut, dar' puțină, numai fulgi rari printre picuri de ploaie. Acum iar' e mai moale.

Din Borgo-Prund se anunță, că munții Bărgăului sunt acoperiți cu zăpadă. In Leva a bătuit o mare furtună, care a descoperit chiar și case. In comitatul Bihariei eri-alaltăeri era frig ca eara; pe munții din jurul Beiușului a nins.

Tot așa și în străinătate. Din Lipsca se anunță că în ținuturile acelea a nins așa de tare, încât s'a întrerupt chiar și comunicația. In Italia primăvara a adus mari esundări. In Riviera domnește un timp nu se poate mai rău din 12 l. c. încoace.

Dar pentru biserică. Mult Onoratul domn Dr. Bonts, notar public în Hunedoara, ca jertfă potrivită și binevenită pentru bise-

rica noastră ortodoxă-orientală din Hunedoara, a cumpărat ca dar de sfințele sêrbători ale Invierei Dlui Iș. Chr., din anul curent, un rând de odăjdii bisericești foarte frumoase. Comitetul parochial, pentru această faptă creștinească provenită din dragoste adevărată față de biserică, își ține de o prea plăcută datorință a-i aduce și pe calea aceasta sinceră și profundă mulțumită.

Comitetul parochial.

Regele Carol la manevrele Austro-Ungare. Foilor maghiare li-se anunță din București, că M. Sa Monarhul nostru a invitat pe Regele Carol al României să vie la marile manevre ale armatei, ce se vor face anul acesta în Ungaria.

Boi premiați. La expoziția economică din Paris, ținută zilele trecute, au fost premiați trei boi grași cum rar s'a mai văzut. Primul premiu l-a căpătat un bou de greutate de 1599 kilograme, al doilea de 1257 kilograme, ear' al treilea premiu l'a căpătat un colos de bou normandian, care însă apăsa la cântariu „numai“ 1154 kilograme.

Emigrația din Maramurș. După datele statistice oficiale, în cursul anului 1900 din Maramurș și-au cerut pasapoarte pentru America 1102 tați de familie atât pentru dînșii, cât și pentru alți 1904 membri ai familiilor lor.

Procesul pentru încununarea mormântului lui Iancu. Se scrie din Deva, că senatul pentru acușățiuni a tribunalului regesc din Deva, în urma excepțiunilor făcute de dl avocat Francisc Hosszu-Longin a respins în ședința sa dela 23 Martie st. n. curent acușă ridicată de sub-procurorul Sim. Horváth contra tinerilor Ioan Scurtu și George Novacovici, cărora, după cum știm, li-s'a fost făcut proces pentru agitațiune la încununarea mormântului lui Iancu la Cebea. Amintitul senat declară în decisiunea sa, că vorbirile celor doi acușăți ținute la Cebea, nu conțin nimic agita-toric, din care cauză oprește urmărirea lor mai departe. Sub-procurorul și-a susținut acușățiunea, a anunțat recurs la Tablă.

Eșiri de ape în Italia. Sê scrie din Roma, că de vr'o câte-va zile, bate un vânt puternic de Sud-Vest, și aproape în toată Italia cade o ploaie

mare. Rîul Aron s'a revêrsat în mai multe locuri. In Piemont au fost mari eșiri de ape. Afuenții Tibrului s'au umflat; țêrmul dela Finmicino e sub apă; un vas cu trei catarte a fost aruncat de furtună în țêrmii stâncoși și aproape toți cei de pe corabie, s'au înecat. Din Carrara se vestește, că în urma ploilor s'a întêmplat o prăbușire de teren pe o mare întindere, care a stricat o parte a gării, în care se afla un tren încărcat cu marmură. Linia ferată și drumurile au fost stricate. Pa-gubele sunt mari.

Noul tun. In armata Austro-Ungară se va introduce un nou tun, descoperit de curênd; 2000 de asttel de tunuri, zise model Erhardt, se vor pregăti pentru armata comună și cheltue-lile lor se urcă la 140 milioane cor. Zilele acestea s'au adus din Düsseldorf două tunuri model Erhardt, ca să se facă probă cu ele. Guvernul militar voește să facă probe cu modele cât mai multe, înainte de ce s'ar hotărî pentru unul din ele. „Neue Freie Presse“ scrie, că deja în 1902 se va începe fabricarea noului tun și e vorba de 2500 tunuri, cari gradat se vor urca la 3000.

Adunarea generală a „Albi-nei“. Institut de credit și economii, s'a ținut Sâmbăta trecută în Sibiu. S'au reales în direcțiune pe timp de 6 ani: d-nii Petru Nemeș și Alex. Lebu, ear' în locul vacant (al d-lui Vecerdea) a fost ales Elia Trăila, director execu-tiv la „Oraviciana“, în Oravița.

Ducerea Evreilor din Româ-nia. Ziarul „Deutsches Volksblatt“ din Viena scrie despre emigrarea Evreilor din România. „Ni-se scrie din București: La începutul primăverii, Evreii din România au gând să emigreze din nou. Delegații lor din Anglia au fost în Iași și în Galați, ca să înlesnească călătoria Evreilor în coloniile engleze. E cunoscut marele număr de Evrei emigranți, cari în anul trecut s'au oprit la jumê-tatea drumului și cari s'au oprit unii chiar la granița Austro-Ungară. Readu-cerea acestor emigranți a costat pe guvernul Român suma de 800.000 lei. Guvernul Român a luat hotărîrea, ca de astădată să nu se mai îngădue în-toarcerea în țeară a Evreilor cari au plecat. Aceasta se va aduce și la cu-noștința statelor vecine“.

Regele Angliei, împreună cu Regina, vor visita pe M. S. împăratul Francisc Iosif la Viena, îndată după sfîrșirea doliului mare, în care s'ă află Curtea Angliei. Este posibil, zic foi din România — că atunci Regele Eduard s'ă viziteze la Sinaia ori la București și pe Regele României.

Studentii francezi în Seliște. Din Seliște i-se scrie „T. Român”: Re-numitul profesor dela „Școala limbilor orientale” din Paris, dl Picot, de vr'o trei ani încoace trimite pe elevii săi, cari voesc s'ă se perfecționeze în limba română, la noi, la Seliște. În anul acesta au sosit doi d-ni studenți: Maurici Mouchote și Guillaume Le Boterf, cari o se petreacă aici vr'o 3—4 luni. Pentru repede perfecționare în limba noastră ambii domni studenți asistă zi de zi la orele de limba română dela școala noastră și convin în societatea de aici, în care sunt primiți cu amabilitate și se face tot posibilul, ca plăcuții oaspeți pe lângă perfecționarea d-nialor în limba noastră, se ducă tot-odată și cele mai bune impresiuni dela noi.

E în deoște cunoscut atât în patrie cât și în afară, că sămânțele economice și de grădină ale lui Mauthner s'ă liferează pe de trei ori atâtea ca alte sămânțe. Indeseb excelente sunt sămânțele impregnate de napi ale acestei firme, provăzute ca marcă cu o stea, care nu e a să confunda cu alte marce asemănătoare și totuși neconținând sămânțe de napi impregnate. Sămânțele lui Mauthner sunt de un preț neîntrecute și economii fac foarte bine dacă își procură sămânțele dela E. Mauthner (Budapesta).

3—8

Armata comună după naționalități. Sunt interesante următoarele date statistice cari arată numărul armatei comune după naționalități: Slovaci cunt 430.000; Germani 127.000; Unguri 120.000; Români 48.000 și Italieni 14.000. Dintre Slavi 174.000 sunt Cehi, 76.000 Poloni, 75.000 Ruteni, 75.000 Croați și Sârbi și 28.000 Slovaci. Va s'ă zică numărul Slavilor în armata comună austro-ungară întrece cu 21.000 numărul tuturor celorlalte naționalități laolaltă. Cehii singuri sunt cu 54.000 mai mulți, decât Maghiarii.

Câți Jidani sunt în Bpesta. S'a zis în nenumărate rînduri, că Budapesta, e jidovită. Acum s'a dovedit acest

fapt cu date statistice. La numărarea dela finea anului s'a aflat, că în Budapesta sunt 405 mii Jidani și numai 320 mii creștini. În suma aceasta din urmă se cuprinde și un mare număr de Slovaci, Sârbi, Germani și alte naționalități. Prin urmare, puțini Unguri, mulți Jidani în Pesta!

O foare rusească despre soldații germani. Ziarului rusesc »Nedelja» i-se scrie din China multe și de toate despre purtarea soldaților pe care o arată ca de tot brutală. Cum e puterea cazacilor nu spune, dar' despre aceea a muschetirilor prusiani știe s'ă istorisească următoarele lucruri de necrezut:

»Dacă soldatul german are lipsă de bani, el merge la un Chinez bogat și-l jefuește. Pe cel-ce îndrăznește a i-se împotrivi, îl omoară îndată. Dacă fiii lui Marte au poftă de petrecere, adună o ceată de Chinezi, îi pun în rînd, apoi îi străpung cu baionetele. Felul cel mai obicinuit de pedepsire, este că Germanii iau câte doi Chinezi și-i lovesc cu capul unul într'altul până-ce cad morți la pământ. Pe fetele frumoase chineze la împart între sine. Toate aceste brutalități pe cari soldații germani le fac față de Chinezi, sunt rezultatul unei tratări caracteristice. Soldații germani se poartă și ei între ei cât se poate de fără cruțare.

Bibliografie.

O nouă carte de contabilitate. A eșit de sub tipar broșura „Introducere în contabilitatea și contabilitatea în partidă simplă” de I. C. Panțu, prola școala comercială superioară din Brașov. Cartea aceasta, scrisă într'un limbajiu cât se poate mai ușor, este menită a lăți cunoștințele de contabilitate la poporul nostru. Purcezînd din mici exemple practice autorul stabilește regulile de lipsă și principiile contabilității, făcînd un curs complet al acestei științe, astfel că ori cine are interes se poate iniția cu ușurință în contabilitate. Recomandam această carte cu deosebire învățătorilor, preoților, comercianților precum și tuturor, cari stau în legături cu băncile noastre. Cartea se extinde pe 14 coale de tipar 8° mare I—VIII+213 pagini. Prețul este 2 coroane + portul poștal 20 b. Se poate procura dela librăria archi-

diecesană din Sibiu, dela Tipografia A. Mureșianu și dela librărio N. I. Circu în Brașov.

Comitetul de redacție:

Președinte: *Dr. Ioan Mihai.*

Membrii: *Dr. St. Erdelyi, Ioan Mihalac, Danil David și Constantin Balcu.*

Proprietar - editor: IOAN MIHAIU

Redactor respons. IOAN MOȚA

Un învățăcel

în etate de 13—14 ani, se caută pentru Institutul Tipografic „Ideal” din **Hateg**. Cei-ce afară de limba maternă mai cunosc și limbile maghiară și germană, vor fi preferiți.

Un învățăcel Român, se primește numai decât în salonul de tuns și ras al subscrisului

Ioan Andreșcu,
friseur în Orăștie.

Cucuruz admirabil

Regele proziilor

s'ă află de vînzare la *Ioan Martin* în *Binținși* precum și în *Orăștie*. (Pentru Orăștie, a s'ă întreba la tipografia „Minnerva”.)

Cucuruzul, cultivat în hotarul *Binținșului* e într'adevăr foarte bine reușit, și dă mult mai mult ca cucuruzul nostru obicinuit!

1 ferdelă (de 20 litri), cu 1 fl. 10 cr.

A V I S!

În prăvălia de specerie, ferărie, porcelan și coloniale a subscrisului s'ă primește

un învățăcel,

care s'ă aibă etatea dela 14 ani în sus. Sunt preferiți tinerii, cari au absolvat clase gimnasiale, reale ori comerciale și posed atît în scriere cât și cetire pe lângă limba română și pe cea maghiară și germană.

Cei cari voesc, s'ă se ofere la

Ioan Cutean,

comerciant în Brad (Hunyad m.)

Sz. végr. 10— 1901.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbíróóság 1900. évi Sp. II. 228/3 számú végzése következtében Dr. Draia Enéas szászvárosi ügyvéd által képviselt „Ardeleana“ pénzügyi intézet javára Nimicseszkuon és társai nagy-denki lakosok ellen 120 kor. s jár. erejéig 1900. évi december hó 15-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 680 kor. becsült következő ingóságok, u. m.: tehének, szekerek, sertések, széna és kukoricza nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbíróóság 1900-ik évi V. 614/2 számú végzése folytán 120 kor. tőkekövetelés, ennek 1896. évi szeptbr. hó 19. napjától járó 8% kamatai, és eddig összesen 64 kor. 76 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig N.-Denken adósok lakásán leendő eszközzésére **1901. évi április hó 15. napjának délelőtti 9 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

• Kelt Szászvároson, 1901. évi márczius hó 17. napján.

RÁCZ ÁRPÁD, kir. bir. végrh.

„ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT ŞI ECONOMÍI, SOCIETATE PE ACŢII IN ORĂŞTIE

Capital social: cor. 500.000. Fonduri de rezervă: cor. 275.000

(92) Depuneri: cor. 1.750.000. 20—

Institutul face următoarele operațiuni, la cari recomandă serviciile sale:

1) acordă împrumuturi cu interese de 8%;	4) cumpără și vinde mărfuri și produse;
2) primește depuneri, dela particulari cu 5 și cu 5 1/2, ear' dela corporațiuni culturale cu 6%;	5) arândează și exarândează realități;
3) cumpără și vinde realități;	6) cumpără și vinde efecte publice;
	7) mijlocește operațiuni, specificate sub 3, 4, 5.

Ori-ce atacere se poate rezolva verbal in biuroul institului, ear' in scris prin corespondență.

Orăștie, 1901.

Direcțiunea.

Sz. 296—1901. végrh

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszék 1901. évi 231. számú végzése következtében

Dr. Suciú Gábor ügyvéd által képviselt B. Popovits és fiaicég javára Hermán Teréz s tsai ellen 350 kor. s jár. erejéig 1901. évi márczius hó 15-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján le és felülfoglalt és 790 kor. becsült következő ingóságok, u. m.: hordok, kádak s egyéb tárgyak nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a hátszegi kir. járásbíróóság 1901. évi V. 208 számú végzése folytán 350 kor. tőkekövetelés, ennek 1900. évi jul. hó 6. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 69 kor. 10 fill.-ben bíróság már megállapított költségek erejéig Kernyesden adós házánál leendő eszközzésére **1901. évi április hó 16. napjának délelőtti 10 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni. Foglaltató Kohn Amália ezen árverésről értesítettik.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Hátszegen, 1901. évi márczius hó 22. napján.

CSUCS GYULA

kir. bir. végr.

„Minerva“

Institut Tipografic

Orăștie.

Se recomandă a executa următoarele :

Opuri, Broșuri și Placate

Bilete de logodnă și cununie

Carte și epistole

☆ Circulare & preț-curenturi

Note, Bilete de vizită

Registre și imprimare

Anunțuri

Compturi și Adrese.

Bilanțuri etc. etc.

Această tipografie e provăzută cu cele mai bune mijloace tehnice și fiind bine asortată cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne, e pusă în pozițiune de a pute executa ori-ce comande prompt și cu cea mai mare acuratețe!

Comande din afară se efectuează repede!